

Justitsministeren (Melleman):

Hvad angaar den ærede sidste Talers Bemærkning om § 12, da vil jeg kun udtale, at man dog vistnok bør være meget forsigtig med at foretage Forandringer i de Fredningsbestemmelser, som man fra Færøernes og derværende sagkyndiges egen Side ønsker. Personlig kan jeg naturligvis ikke have tilstrækkelig Kendskab til dette Spørgsmaal, men jeg mener, at man i saadanne Ting vil være meget stærkt opfordret til herude at rette sig efter de Stemninger, som i den Henseende komme frem beroppe paa Færøerne. — Hvad § 6 angaar, kan der jo naturligvis ikke være noget i Vejen for, at Udtrykket „Baartingene“ forandres, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at det ligeledes i Dag til Forhandling værende Lovforslag om Forandring i Bestemmelserne om Afholdelsen af Ting paa Færøerne afflaffer egentlig ikke helt og holdent Betegnelsen „Baarting“. I § 2 staar der: „De nuværende Vaar- og Høsting bortfalde. Dog skal der for Vaags, Sandø og Nordøernes Sysler holdes Baarting i Maj“ osv. Udtrykket „Baarting“ er altsaa ikke afflattet, om ogsaa det andet Lovforslag, der nu kommer til Behandling, bliver vedtaget. — Hvad § 20 angaar, tror jeg ikke, at det i Virkeligheden vil være almindeligt, at Lodsere eller kendte Mænd ikke ere bekendte med de Fredningsinger og Forbud, som finde Sted paa de Færøer, som de pleje at besøge, thi saadant rygtes. Men i alt Fald mener jeg rigtignok, at der ikke er Grund til at gøre nogen anden Forandring eller indføre nogen anden Begrænsning i Bestemmelsen end maaste, naar man vil være forsigtig, den, at Lodsens Forpligtelse indskrænktes til de Tilfælde, hvor Forbuddet eller Fredningsingen er ham bekendt. Det er nemlig af en ret betydelig Vigtighed, at en saadan Tillendegivelsespligt opretholdes i det Omfang, det er muligt, da man ellers ikke vil have noget Værn imod, at de fremmede Skibsførere stude paa de Steder, hvor det er forbudt. Det kan jo nemlig ikke forlanges af dem, at de skulle kende disse Bestemmelser, og det vil derfor ikke kunne gaa an med en saadan Regel at straffe dem, naar de ikke ere blevne gjorte opmærksomme derpaa. Som sagt, skulde der virkelig være nogen Grund til at antage, at disse Lodsere eller bekendte Mænd ikke kende disse Bestemmelser, saa vil man jo ikke behøve at gøre anden Ændring i Paragraffen end lige: Har Lodsere forsonet dette, uagtet Fredningen eller Forbuddet har været ham bekendt, bliver han straffet saaledes. Med

disse Bemærkninger skal jeg i øvrigt lade Sagen gaa videre.

L. Thomsen: Jeg skal blot tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at § 3 i det Forslag, som er det næste paa Dagsordenen, indeholder Bestemmelser om, at Fredning og Ophævelse af saadan skal finde Sted paa visse bestemte nu oprettede Ting. Altsaa Baartinget faar ikke som saadant nogen Betydning med Hensyn til dette Forhold, og derfor mener jeg, at det er nødvendigt, enten at den ene Lov henviser til den anden, eller ogsaa at Udtrykket i § 6 i det Lovforslag, som vi nu drøfte, om Sagtlov for Færøerne, bliver forandret saaledes, at der ikke staar Baarting, men de ny Ting, som eventuelt oprettes.

Justitsministeren (Melleman):

Ja, det gaar jo ikke an, at den ene Lov henviser til den anden, men saa maa man sætte bestemt Tid, f. Eks. det Ting, der holdes i de og de Maanedere eller deslige.

Da ingen hyderligere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

S. Sørensen: Jeg tillader mig at foreslaa dette Lovforslag henvist til Behandling af et Udvalg, bestaaende af 11 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forandring i Bestemmelserne om Afholdelsen af Ting paa Færøerne.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 57 ff.)

Sagen sattes under Forhandling.

L. Thomsen: Da dette Lovforslag har været til Behandling i forrige Rigsdagssamling, skal jeg indskrænke mig til nogle korte